

29 SEP. 2011

Repertoriumnummer

De Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen – rechtsprekend zoals in kortgeding – verleent de volgende beschikking:

A.R.nr. 2011/832/A

Inzake:

met KBO nr. _____
met vennootschapszetel gevestigd te _____

eiseres,
hebbende als raadslieden Mrs. _____ en
advocaten te _____, er kantoorhoudende

tegen :

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd

verweerder,
hebbende als raadsman Mr. _____ advocaat te _____ er
kantoorhoudende

* * *

Gelet op de stukken van de rechtspleging ter zake;

Gezien de inleidende dagvaarding bij geboekt exploit d.d. 30 mei 2011 van _____ gerechtsdeurwaarder met standplaats te _____ ertoe strekkende:

* Het bekrachtigde stakingsbevel van 4 mei 2011, gekend onder dossiernummer _____ uitgevaardigd op basis van _____

artikel 6.1.47 VCRO, met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal gekend, op te heffen."

Gezien de besluiten voor de neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 12 juli 2011;

Gezien de conclusie voor HET VLAAMS GEWEST, neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 20 juli 2011;

Gehoord ter kortgedingzitting van 8 september 2011 de partijen bij monde van hun respectieve raadslieden en de voor partijen overgelegde stukken.

Beoordeling

1. Overeenkomstig artikel 154 van het decreet van 18 mei 1999 (art. 6.1.47 VCRO) houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, kan in kort geding de opheffing worden gevorderd van het bevel tot staking dat werd bekrachtigd door de stedenbouwkundig inspecteur.
2. Vooreerst wordt opgeworpen dat de bekrachtiging vanwege de stedenbouwkundig inspecteur niet tijdig zou zijn gebeurd.

Overeenkomstig artikel 154 van het decreet van 18 mei 1999 dient deze bekrachtiging op straffe van verval "binnen de 8 dagen na de kennisgeving van het proces-verbaal aan de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur" te gebeuren.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat het bevel tot staking dateert van 4 mei 2011, waarop deze beslissing op 6 mei 2011 aangeteekend werd opgestuurd aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, en blijkbaar, overeenkomstig het attest van bpost, werd afgeleverd op 9 mei 2011, zoals ook bevestigd door de datumstempel op stuk 1 voor het Vlaams Gewest. Hierop volgde op 16 mei 2011 de bekrachtigingsbeslissing.

Gelet op het feit dat de kennisgeving van de beslissing aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aldus op 9 mei 2011 kan gedateerd worden, in tegenstelling tot het voorbehoud ter zake door eiseres gemaakt, is de bekrachtiging wel degelijk binnen de acht dagen, meer bepaald op 16 mei 2011, tussengekomen.

3. eiseres, is gespecialiseerd in het verhandelen van gassen en toebehoren, en het herkeuren en onderhouden van gasreclpiënten voor industriële, medische en bijzondere toepassingen.

Zij had van de een aangrenzend terrein gekocht waarop zij magazijnen en kantoren wenste op te richten.

De vergunning hiervoor werd evenwel geweigerd door en vervolgens tevens door de Deputatie van de Provincie Actueel is een verzoek tot nietigverklaring van de vergunningsweigering vanwege de Deputatie hangende voor de Raad voor Vergunningenbetwistingen.

In afwachting stelt: dat zij het betrokken terrein nuttig wenste te gebruiken om welke reden zij stelt het kwestieuze terrein te hebben verhard met asfalt met het oog op de opslag van gasflessen.

Op 4 mei 2011 volgde hierop een mondeling bevel tot staking van de werken namens

In het pv van 5 mei 2011 werd onder meer vermeld dat in strijd met art. 4.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het reliëf van de bodem aanmerkelijk werd gewijzigd, waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.

Er werd vastgesteld dat er geen stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor terreinaanlegwerken en de aanleg van een verharding op het betrokken perceel, noch een milieuvergunning voor de opslag van gasflessen en allerhande materiaal op het betrokken perceel.

Er werd concreet vastgesteld, geïllustreerd aan de hand van gevoegde foto's, dat:

- er een aanzienlijk deel van het terrein verhard werd met asfalt;
- het reliëf van de bodem aanmerkelijk werd gewijzigd waardoor de aard of de functie van het terrein werd gewijzigd;
- er op het betrokken perceel activiteiten aan de gang zijn, met name de opslag van gasflessen en allerhande materiaal.

4. Het stakingsbevel betreft een administratieve preventieve maatregel, door de bevoegde overheid opgelegd in afwachting van een beslissing ten gronde over de rechtmatigheid van de werken of het gebruik van bepaalde constructies.

De Voorzitter in kort geding dient na te gaan of het stakingsbevel terecht werd gegeven, en vervolgens terecht werd bekrachtigd.

Hij dient aldus de formele wettigheid van het stakingsbevel te beoordelen, evenals de interne wettelijkheid ervan, zonder de opportuniteit ervan te beoordelen.

Hierbij is een marginale toetsing van de kennelijke onredelijkheid begrepen, meer bepaald dient te worden nagegaan of een redelijke overheid geplaatst in dezelfde omstandigheden, tot deze beslissing kon komen.

5. Eiseres betwist niet ter zake over geen vergunningen te beschikken.

Volgens eiseres zijn de uitgevoerde werken evenwel niet vergunningsplichtig gelet op art. 4.1 en 4.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van de handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist.

Er dient evenwel vastgesteld te worden dat schijnbaar niet voldaan is aan de voorwaarden zoals gesteld in de vermelde artikelen.

Zo vermeldt artikel 4.2.2° dat de constructies (waaronder verhardingen overeenkomstig art. 4.1.1.3° VCRO) dienen te worden opgericht binnen een straal van 30 meter van een hoofdzakelijk vergund of vergund geacht gebouw.

Zoals de zelf aangeeft in besluiten ligt de uiterste rand weliswaar op minder dan 30 meter, maar overschrijdt het merendeel van de constructies/van het verharde gedeelte deze limiet ruimschoots.

Bovendien dient voor de inrichting "met inbegrip van de installaties of constructies" een milieuvergunning klasse I of II te zijn verleend overeenkomstig artikel 4.1.6°.

Uit niets blijkt dat voor de opslag van lege gasflessen, waarvoor zoals niet betwist het verharde en schijnbaar, gelet op de gevoegde foto's, verhoogde terrein wordt gebruikt zoals ook blijkt uit de vaststellingen van het pv van 5 mei 2011, geen milieuvergunning zou vereist zijn. Hierbij kan verwezen worden naar art. 4.2.1.5°.a) VCRO waarbij het "opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval" vergunningsplichtig blijkt.

6. werpt verder op dat de betrokken werken geen voorbereidende werken of uitvoeringswerken zijn in het kader van de beoogde bouw van een magazijn en kantoren waarvoor een vergunning werd gevraagd, en dat de bekrachtigingsbeslissing aldus foutief of gebrekkig gemotiveerd zou zijn.

Vooreerst wordt in de bekrachtigingsbeslissing uitdrukkelijk

verwezen naar het pv van 5 mei 2011 waarin de vermeende stedenbouwkundige inbreuken duidelijk en gedetailleerd staan beschreven. Deze inbreuken vallen niet samen met het uitvoeren van de gevraagde, doch niet vergunde werken.

Verder is het niet meer dan logisch en volledig om te verwijzen naar de stedenbouwkundige vergunning die voor het terrein werd aangevraagd, doch vooralsnog niet werd verkregen. Dit betekent evenwel niet dat de vastgestelde werken zouden samenvallen met deze waarvoor een vergunning werd aangevraagd, wat evenmin in de bekrachtigingsbeslissing staat.

Tenslotte impliceert de omschrijving "infrastructuurwerken" in de bekrachtigingsbeslissing niet dat het louter voorbereidende werken zou betreffen in het kader van de gevraagde vergunning. Ook nivellerings- en verhardingswerken kunnen hieronder vallen, evenals, zoals uitdrukkelijk vermeld in de bekrachtigingsbeslissing, afwateringswerken (graven gracht, zoals ook te zien op de aan het pv gevoegde foto's).

6. Tenslotte argumenteert de dat
het stakingsbevel een preventief karakter ontbeert nu de werken reeds waren beëindigd.

Vooreerst blijkt uit de vaststellingen in het pv van 5 mei 2011 niet zonder meer dat de werken reeds volledig waren beëindigd. Zo blijkt uit één van de foto's dat klaarblijkelijk een afwateringsgracht slechts ten dele werd uitgegraven, zoals ook vermeld in de bekrachtigingsbeslissing.

Verder is het zo dat overeenkomstig art. 6.1.47 VCRO ook de staking van het schijnbaar wederrechtelijk gebruik kan worden bevolen aangezien het stakingsbevel niet enkel eventuele onrechtmatige werken of constructies beoogt, maar ook eventueel onrechtmatig (meer bepaald niet vergund) gebruik waarbij in casu uitdrukkelijk werd verwezen in het pv van 5 mei 2011 naar de opslag van gasflessen op het kwestieuze terrein, wat door eiseres op zich niet wordt betwist, en het betrokken bevel tot staking ook het "strijdig gebruik" vermeldt.

Een dergelijk, schijnbaar wederrechtelijk gebruik dient niet te worden geduld. Het stakingsbevel beoogt aldus, overeenkomstig zijn noodzakelijke preventieve karakter, de schijnbare verdere aantasting van een regelmatige ruimtelijke ordening en aldus van het leefmilieu te vermijden, die tengevolge van het schijnbaar onrechtmatige verdere gebruik van het kwestieuze perceel zou kunnen ontstaan.

OM DEZE REDENEN

Vermeldende de toepassing van de artikelen 2.34.35.36.37.40 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro en de in uitvoering hiervan genomen Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000;

Rechtdoende zoals in kort geding en op tegenspraak;

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt de eisende partij tot de kosten van het geding;

Begroot de kosten van eiseres tot op heden op 196,14 EUR (dagvaardingskosten) + 1.320,00 EUR (rechtsplegingvergoeding) en deze van verweerder op 1.320,00 EUR (rechtsplegingvergoeding).

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend en elf, aanwezig:

voorzitter,
griffier.